

Köröstyös Imre Krizosztom tősgyökeres pécsi iparos családból származott. Nagypapa, Köröstyös Imre (1835–1891) a XIX. században Pécs ismert építész volt. Számos gyermeke közül is többen kötődtek az építészethez (Köröstyös József építész lett, Köröstyös Ignác kőfaragó volt, Köröstyös Imre kőbányát üzemeltetett, leánygyermeke is építészhez ment feleségül). Legkisebb fiúgyermeke, Köröstyös Vince Kálmán (1874–1954) azonban a családi hagyományt megszakítva a hentes és mészáros mesterséget sajátította el. A kor szokása szerint ifjú segédként szakmai vándorútra indult. Így került Vas megyébe, Bándolba (jelenleg Weiden bei Rechnitz, Burgenland), ahol Tallián Pál hentes és mészáros mesterhez állt be segédnek, hogy szakmai ismereteit tovább gyarapítsa. Itt ismerkedett meg a mester leányával, vizeki Tallián Alojziával (1882–1935), akivel később házasságot kötött. (A családi legenda szerint a Tallián család nemessége Mátyás királytól származik, aki két itáliai apródjának a Fertő-tó mentén birtokot adományozott, és így lettek a leszármazottak vizekiek.) Visszatérve szülővárosába, feleségével a Zsolnay utcában telepedtek le. Saját házukban húsfeldolgozó üzemet és utcára nyíló üzletet alakítottak ki. Házasságukból öt gyermek született:

Aranka, aki vakon jött a világra (1901–1946), Alojzia, Dr. Schneider Józsefné (1903–1979), Vince, aki édesapja nyomdokait követve a hentes és mészáros mesterséget tanulta ki, és a későbbiekben ő vezette tovább apja üzemet, üzletét (1905–1979), majd Márta, Dr. Márton Péterné (1906–2007).

Az ötödik gyermek 1909. január 10-én született Pécsen. Az Ágoston téri plébánia templomban, január 20-án, a keresztségben az Imre nevet kapta. Iskoláit Pécsen végezte. Az I. világháború, majd Pécs szerb megszállása és Trianon gyásza kísérte ifjú éveit. Amíg édesapja vasszigorral irányította népes családját a nehéz gazdasági körülmények között, addig édesanyja meleg szeretettel vigyázta a családi fészket. Gyermekait vallásos, istenhívő, katolikus, dolgozó emberré nevelte. Természetes volt, hogy a család rendszeresen együtt imádkozott a szépen gondozott kis házioltárnál. Az édesanya számos vallásos társulat tagja volt, majd a ferences harmadik világi rendhez csatlakozott, hogy munkájával is támogathassa a barátokat. Ilyen családi háttérrel, igaz elhivatottsággal döntött úgy a 16 éves Köröstyös Imre, hogy életét Istennek szentelje. A Kapisztrán Szent Jánosról elnevezett Ferences Rendtartomány szerzeteseinek életét akarta követni. Jól ismerte a pécsi ferenceseket. Gyakran járt édesapjával a kolostorukban is, miután a Köröstyös üzem látta el a barátokat hentesáruval.

Imre 1924-ben, Szécsényben, a Kisebb Testvérek Rendjébe jelentkezett novíciusnak. Itt került sor egyszerű fogadalomtételére 1925. szeptember 11-én, s beöltözése emlékére szüleinek, testvéreinek egy szentképet küldött, amelyen Assisi Szt. Ferenc látható. Aztán 1927 júniusában – szülei és testvérei jelenlétében – tett ideiglenes fogadalmat. Szerzetesi neve „Chryzostom” (azt jelenti „aranyszájú”) lett, melyet később Krizosztom formában használt. Teológiai tanulmányait a gyöngyösi főiskolán végezte. Ünnepeles szerzetesi örökfogadalmát Egerben 1930. december 20-án tette le, s ott szentelték pappá 1932. július 14-én. Felszentelése után azonnal visszakerült Szécsénybe. Újmisésként megkezdte papi hivatását, majd a kolostor káplánja lett. Itt mondta el első prédikációját augusztus 14-én (a szécsényi ferencesek „Historia Domusa” szerint). Lelkesen bekapcsolódott a mindennapok munkájába, rózsafüzér társulatot vezetett, orgonált, szervezte a cserkészteket. 1934-ben már a zárda prokurátora. 1935-ben Szigetvárra, a ferences kolostorba helyezték, és házfőnök helyettesként működött. 1936-ban ismét Szécsényben szolgált, ahol az újoncok oktatását is rábízták. 1937. július 14-én új otthona Mohács, s ott, mint káplán, hitoktató és hitszónok tevékenykedett.